

er saaledes Tilfældet med Ændringsforslag Nr. 3, som gaar ud paa, at det skal være tilstrækkeligt at have eet Vidne til Stede under Udpantningsforretninger. Det er nemlig tidligere i Folketinget vedtaget, at eet Vidne skal være nok ved de egentlige Udlægsforretninger, og saa følger det ganske af sig selv, at eet Vidne ogsaa maa være tilstrækkeligt under Udpantninger. Det samme gælder med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 6, hvor det foreslaas, at Lovens Ikrafttræden udskydes til 1. Oktober 1922, henholdsvis 1. Januar 1923. Det følger simpelthen af, at Behandlingen her i Rigsdagen har taget noget længere Tid, end man fra først af ventede, og saa maa ogsaa Lovens Ikrafttræden udskydes. Endelig er Forholdet i det væsentlige det samme med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 5, som gaar ud paa at forlænge Retsplejeudvalgets Levetid endnu i to Aar, fra 1922 til 1924. Sagen er den, at de Forhold, som Retsplejeudvalget beskæftiger sig med, endnu ikke kan siges at være afklaret. Der er endnu Trang til Udvalgets Virksomhed, og Udvalget har derfor selv ønsket at kunne vedblive at fungere. Der er ingen Tvivl om, at naar saadanne Ønsker fremkommer fra Udvalget og den højtærede Minister, er der for Rigsdagen intet andet at gøre end at respektere disse Ønsker; Ministeren og Retsplejeudvalget er jo ganske anderledes i Stand til at bedømme det paagældende Spørgsmaal, end vi er.

I Henhold til de Bemærkninger, jeg saaledes har haft den Ære at fremsætte, skal jeg tillade mig at anbefale de stillede Ændringsforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker Udvalget for den elskværdige Behandling af Sagen. Jeg havde haabet, at Spørgsmaalet med Hensyn til § 3 kunde have været udskudt i Aar, men man har fra alle Partiers Side ønsket, at det blev taget op, og det stemmer jo med min oprindelige Stilling. Jeg haaber, at man nu i Folketinget vil tage Lovforslaget, som det foreligger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 1639), Ændringsforslag Nr. 1 om en ny Paragraf af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 3634), §§ 3—36, Ændringsforslag Nr. 2 til § 37 af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget, § 37, saaledes ændret, og §§ 38—46, Ændringsforslag Nr. 3 til § 47 af Justitsministeren,

tiltraadt af Udvalget, § 47, saaledes ændret, og §§ 48—66, Ændringsforslag Nr. 4 om en ny Paragraf af Udvalget, §§ 67—83, Ændringsforslag Nr. 5 om en ny Paragraf af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget, Ændringsforslag Nr. 6 til § 84 af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget, § 84, saaledes ændret, og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Sognefogdernes Lønning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1816); Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3655).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (I. A. Hansen): Som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget sluttet sig til Hovedbestemmelserne i Lovforslaget om Sognefogdernes Lønning, der ifølge de Forhandlinger, der førtes ved Sagens første Behandling, vil være at forstaa saaledes, at indenfor den givne Ramme af 80—400 Kr. kan Amtsraadene frit fastsætte Sognefogdernes aarlige Lønning, dog selvfølgelig under Hensyn til 2det Stykke i § 1. Derimod har Udvalget ikke kunnet tiltræde, at Loven skulde have tilbagevirkende Kraft til 1. April, idet man ikke finder dette paakrævet. Udvalget foreslaar, at Tiden for dens Ikrafttræden udskydes til 1. Oktober, til hvilken Tid Amtsraadene vil have haft Lejlighed til at behandle Sagen. Hermed skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale det til § 3 stillede Ændringsforslag til Vedtagelse af det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 1631), Ændringsforslaget til § 3 af Udvalget, § 3, saaledes ændret, og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.